

Online 1

Florentský slaměný klobouk v Ostravě baví nejen bláznivou zápletkou

[Odkaz na zdroj](#), [Automatický překlad](#), [zobrazit sken](#)

[Online](#), Datum publikace: 14.03.2025 14:00:31, Datum importu: 14.03.2025 15:15:50, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Josef Herman, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Vydavatel: Aleš Honus, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,03, OTS: 2 752, RU/den: 2 752, RU/měsíc: 36 536

Operní komedie má zajímavou zápletku. Kůň pana Fadinarda sežere v lesíku odložený klobouk záletné paničky, ta se bez něj nemůže vrátit k žárlivému manželovi, a tak její milenec důstojník přinutí Fadinarda hledat náhradní klobouk po celé Paříži. Přitom Fadinarda pronásledují svatebčané, protože se zrovna žení.

Bláznivou komedií Italský slaměný klobouk (Un Chapeau de paille d'Italie) dal Eugene Labiche ve spolupráci s Marc-Michelem v roce 1851 evropské kultuře nehynoucí příběh, mnohokrát adaptovaný pro činohru, film i hudební divadlo. A stále živý, u nás se mu zvláště daří v péči Voskovce a Wericha, hru přepsali k obrazu svému už v roce 1934 v Osvobozeném divadle, po válce ji pak Werich sám adaptoval pod názvem Helenka je ráda a navázal Oldřich Lipský oblíbeným filmem z roku 1971 s Pavlem Landovským, Vladimírem Menšíkem, Květou Fialovou a plejádou dalších skvělých herců. A samozřejmě s Milošem Kopeckým, jehož Fadinard byl, v logice tehdejšího Kopeckého hereckého typu, zchudlý zhýralec, který se žení pro peníze. Typicky českou licenci příběhu v opeře Nina Roty Florentský slaměný klobouk (Il cappello di paglia di Firenze) však nenajdeme, Fadinard s Elenou se opravdu vroucně milují, jen jim ta koňská příhoda proměnila svatební den na bláznivou honičku za náhradním kloboukem.

Z inscenace Florentský slaměný klobouk. (Foto: Martin Popelář)

Nino Rota (1911-1979) dokončil operu v roce 1945 na vlastní libreto, které napsal se svou matkou Ernestou Rota Rinaldiovou. Na jeviště se dostala až po deseti letech v Parmě a vlastně se tradicionalistickou eklektickou hudbou v dobách hledání nové, pokud možno atonální hudby, neprosadila. Bodejť by jo, Rota vždycky psal řeckně účelovou až užitkovou hudbu a nedělal si vrásky z toho, kde ji vezme. Prostě psal tak, aby co nejpřesněji vyjádřil konkrétní situaci, což lze dobře doložit i v jeho nejlepších kompozicích pro film.

V této opeře nenajdeme výrazný melodický nebo harmonický nápad, jimiž se prosadil ve své filmové hudbě – vzpomeňme třeba písně na plese ze Zeffirellioho filmu Romeo a Julie (1968). Slaměný klobouk Rota napsal jako svou variaci rossiniových operních komedií, využil mnoha stylových citací hudby různé provenience tak, jak se mu právě hodila. V předehře slyšíme principy neoklasicistických symfonií, třeba Sergeje Prokofjeva, operou se míhají připomínky Verdiho, Donizettiho a mnoha dalších skladatelů, i Wagnerovu Jízdu Valkýr jsem zaslechl.

Pavel Divín, Barbora Perná a Martin Šerýma. (Foto: M. Popelář)

Svým způsobem hudební kvíz posluchače jistě baví, ale všechno Rota promíchal do svébytné logické kompozice, každý detail tu má své místo a svůj účel. Tím nejobecnějším cílem je hudební komedie, která baví samotnou hudbou a způsobem, jakým charakterizuje jednotlivé situace. Takovou operní komedii aby pohledal, tím je originální, přestože je napsaná eklektickou hudbou. Účel tu dokonale posvětil prostředky.

Nicméně základem opery je svébytně napsaný Rossini, Rota do partitury zabudoval i nezbytnou bouřku, vtipně ji v inscenaci zformoval „gagman“ Števo Capko jako variaci rossiniových choreografií lomených připomínkou televizního baletu 60. let, s otevřenými deštníky v rukách slečen i mladých tanečnicků, které hnal až do artistických čísel. Považujme tuto scénu za příklad obecného inscenačního principu decentně pohybově vedené frašky, režisér Jiří Nekvasil domyslel její principy do chování postav a především do geometrických mizanscén v logice Rotovy hudby. Žádné realistické vyhrávání detailů, ale komika rozehraná ve volném prostoru před labyrintem dveří, v nichž lze skvěle bloudit, žádné soudobé technologie, ale trochu retro kulisy a komediální kostýmy jak z rozpustilých šedesátek. Skvělé řešení především v tom, že komiku tu není třeba přehrávat, dostaví se sama z podstaty hraného.

Jiří Hájek a Martin Šerýma (Foto: Martin Popelář)

Martin Šrejma ve Fadinardovi našel jednu z životních rolí, obtížný part zvládá excelentně a věcným jednáním budí upřímný smích i lítost kvůli problémům, do kterých nevině spadl. Pěknou dvojici sehrál se stejně věcným Jiřím Hájkem coby Beaupertuisem, oklamaným manželem záletné paničky Anaidy v parádním podání Barbory Perné.

Veronika Rovná zase působivě lkala a lomila rukama v roli nic nechápající Fadinardovy nevěsty Eleny. Jejího otce Nonancourta, zemědělce bloudícího velkoměstem, s přesnou mírou nadsázky ztvárnil Martin Gurbaľ.

Veronika Rovná a Martin Gurbaľ. (Foto: Martin Popelář)

Ve scénickém soukolí není slabé místo pěvecky, herecky ani pohybově, včetně pěkně sezpívaného a sehraného sboru. Dirigent Marek Šedivý rozpoznal a naplnil zvukové potřeby Rotovy hudby, především „výkřiky“ jednotlivých nástrojů z umně vedeného přediva orchestru. Houslové sólo Minardiho přímo na jevišti skvěle zahrál koncertní mistr Vladimír

Liberda.

Není až tak překvapivé, že si této v posledních letech v Evropě už sem tam hrané opery u nás všiml jako první Jiří Nekvasil. Získal tím pro ostravskou scénu další pěknou českou premiéru.

*

Florentský slaměný klobouk. Hudební fraška o čtyřech jednáních a pěti obrazech z roku 1945. Hraje se v italském jazykovém originále s českými a anglickými titulky. Hudba: Nino Rota. Hudební nastudování: Marek Šedivý. Režie: Jiří Nekvasil. Scéna: David Bazika. Kostýmy: Zuzana Bambušek Krejzková. Pohybová spolupráce a gagman: Števo Capko. Sbormistr: Jurij Galatenko. Dramaturgie: Juraj Bajús. Recenze je psaná z české premiéry uvedené ve čtvrtek 13. března 2025 v **Národním divadle moravskoslezském**, Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě.

ostravan.cz

Dnes je pátek 14. března 2025

Hledat

Kulturní deník pro Ostravu a Moravskoslezský kraj

ÚVOD HUDBA DIVADLO OBRAZ & SLOVO ATD. RÁDIO OSTRAVAN

Uvod > Divadlo > Florentský slaměný klobouk v Ostravě baví nejen bláznivou zápletkou

Florentský slaměný klobouk v Ostravě baví nejen bláznivou zápletkou

14.3.2025 15:00

Josef Herman

Divadlo

Recenze

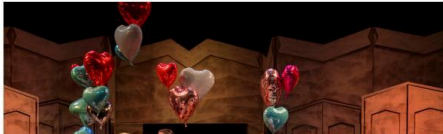
V české premiéře uvedlo Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě komickou operu Florentský slaměný klobouk. Už první čtvrtěční uvedení ukázalo, že jde o velmi originální a svěží hudební dílo, nejen po stránce dějové. V hlavních rolích se během první premiéry představili Martin Šrejma, Jiří Hájek, Veronika Rovná, Martin Gurbal a další umělci.

Martin Gurbal a Veronika Rovná ve Florentském slaměném klobouku. Foto: Martin Popelář

Operní komedie má zajímavou zápletku. Kůň pana Fadinarda sežere v lesíku odložený klobouk záletné paničky, ta se bez něj nemůže vrátit k žárliivému manželovi, a tak její milenec důstojník přinutí Fadinarda hledat náhradní klobouk po celé Paříži. Přitom Fadinarda pronásledují svatebčané, protože se zrovna žení.

Bláznivou komedií *Italský slaměný klobouk (Un Chapeau de paille d'Italie)* dal Eugène Labiche ve spolupráci s Marc-Michelem v roce 1851 evropské kultuře nehybnoucí příběh, mnohokrát adaptovaný pro činohru, film i hudební divadlo. A stále živý, u nás se mu zvláště daří v péči Voskovce a Wericha, hru přepsali k obrazu svému už v roce 1934 v Osvobozeném divadle, po válce ji pak Werich sám adaptoval pod názvem *Helenka je ráda* a navázal Oldřich Lipský oblíbeným filmem z roku 1971 s Pavlem Landovským, Vladimírem Menšíkem, Květou Fialovou a plejádou dalších skvělých herců. A samozřejmě s Milošem Kopeckým, jehož Fadinard byl, v logice tehdejšího Kopeckého hereckého typu, zchudlý zhyrálec, který se žení pro peníze. Typicky českou licenci příběhu v opeře Nina Roty *Florentský slaměný klobouk (Il cappello di paglia di Firenze)* však nenajdeme, Fadinard s Elenou se opravdu vrocne milují, jen jim ta koňská příhoda proměnila svatební den na bláznivou honičku za náhradním kloboukem.

NEJNOVĚJŠÍ ČLÁNKY

- Florentský slaměný klobouk v Ostravě baví nejen bláznivou zápletkou 14.3.2025
- Tak trochu jiné wellness. Ohlédnutí za druhým ročníkem projektu Sounds of Diversity 14.3.2025
- NDM uvede českou premiéru Florentského slaměného klobouku oscarového skladatele Nina Roty 13.3.2025
- Yuliana Andreeva v Ostravě představí kompletní cyklus Šostakovičových preludií a fug 12.3.2025
- Chceme po sobě zanechat něco jiného než zbytečné fotky na Instagramu, říká Dušan Zeman z kapely Teraloid 12.3.2025
- Vladan Pražák z kapely Extus: Dnešní technologie nám nabízejí nekonečné možnosti pro tvorbu 10.3.2025
- Sšlo pro Dušana Zatkopala a jeho Labuti píseň jako rozjímání o divadle na divadle 8.3.2025
- Odešel Pavel Staněk (1927-2025): Ostravský Kolumbus dechové hudby a dlouhověký svědek ztraceného času 7.3.2025
- Odešla Nadia Hanousková. Ta, která z Opaty vytvořila ostrov houslí 6.3.2025
- Beats for Love chystá nový designový koncept a hlásí další hvězdy. Přijedou i Dimi Vegas & Like Mike 5.3.2025

POSLOUČEJTE RÁDIO OSTRAVAN

15:00 – 16:00 POP STARS

CHICKALETTA

Nepřicházíš

Více na: radioostravan.cz

KALENDÁŘ KULTURNÍCH AKCÍ

HUDBA

Dnes	Sobota	Neště	Pondělí	Úterý
Hudba na svíčkách - Bridgerton Dům kultury Poldák 14.03.2025				19:00
Záman a spol. Kino Luna 14.03.2025				19:00
Bridgerton - Hudba na svíčkách Dům kultury Poldák 14.03.2025				19:00
Barbara Kanyzová Bumbum Comedy 14.03.2025				19:30
Tabulánka Klub Rock and Roll Garage - Restaurant & Music Club 14.03.2025				20:00
Vesací Zámeček (Znouzečnost) BARRAK: Music Club 14.03.2025				20:00
K-POP Party Klub Patero 14.03.2025				21:00

DIVADLO

Dnes	Sobota	Neště	Pondělí	Úterý
William Shakespeare - Hamlet Divadlo Petra Bezruče 14.03.2025				18:30
Wajidi Mouwad - Pláči Divadlo Antonína Dvořáka 14.03.2025				18:30
Simon Stone - Yerma Komorní scéna Aréna 14.03.2025				18:30

OSTATNÍ

Z inscenace Florentský sláměný klobouk. (Foto: Martin Popelář)

Nino Rota (1911-1979) dokončil operu v roce 1945 na vlastní libreto, které napsal se svou matkou Ernestou Rota Rinaldiovou. Na jeviště se dostala až po deseti letech v Parmě a vlastně se tradicionalistickou eklektickou hudbou v dobách hledání nové, pokud možno atonální hudby, neprosadila. Bodejť by jo, Rota vždycky psal řečněme účelovou až užitkovou hudbu a nedělal si vrásky z toho, kde ji vezme. Prostě psal tak, aby co nejpřesněji vyjádřil konkrétní situaci, což lze dobře doložit i v jeho nejlepších kompozicích pro film.

V této opeře nenajdeme výrazný melodický nebo harmonický nápad, jimiž se prosadil ve své filmové hudbě – vzpomeňme třeba písně na plese ze Zeffirelliho filmu *Romeo a Julie* (1968). Sláměný klobouk Rota napsal jako svou variaci rossiniovských operních komedií, využil mnoha stylových citací hudby různé provenience tak, jak se mu právě hodila. V předehře slyšíme principy neoklasicistických symfonií, třeba Sergeje Prokofjeva, operou se míhají připomínky Verdiho, Donizettiho a mnoha dalších skladatelů, i Wagnerovu *Jízdu Valkýr* jsem zaslechl.

Pavel Divín, Barbora Perná a Martin Šerýma. (Foto: M. Popelář)

Svým způsobem hudební kvíz posluchače jistě baví, ale všechno Rota promíchal do svébytné logické kompozice, každý detail tu má své místo a svůj účel. Tím nejobecnějším cílem je hudební komedie, která baví samotnou hudbou a způsobem, jakým charakterizuje jednotlivé situace. Takovou operní komedii aby pohledal, tím je originální, přestože je napsaná eklektickou hudbou. Účel tu dokonale posvětil prostředky.

Nicméně základem opery je svébytně napsaný Rossini, Rota do partitury zabudoval i nezbytnou bouřku, vtipně ji v inscenaci zformoval „gagman“ Števo Capko jako variaci rossiniovských choreografií lomených připomínkou televizního baletu 60. let, s otevřenými deštníky v rukách slečen i mladých tanečniců, které hnal až do artistických čísel. Považujeme tuto scénu za příklad obecného inscenačního principu decentně pohybově vedené frašky, režisér Jiří Nekvasil domyslel její principy do chování postav a především do geometrických mizanscén v logice Rotovy hudby. Žádné realistické vyhrávání detailů, ale komika rozehraná ve volném prostoru před labyrintem dveří, v nichž lze skvěle bloudit, žádné soudobé technologie, ale trochu retro kulisy a komediální kostýmy jak z rozpustilých šedesátek. Skvělé řešení především v tom, že komiku tu není třeba přehrávat, dostaví se sama z podstaty hraného.

Pondělí Úterý Středa Čtvrtek Pátek

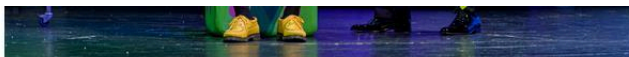
Zvuk a ticho

Galerie výtvarného umění v Ostravě - Dům umění
17.03.2025

18:00

Kalendář akcí poskytuje: **OSTRAVAINFO!!!**

Vstupenky na vybrané akce k zakoupení na pobočkách OIS.

Jiří Hájek a Martin Šerýma (Foto: Martin Popelář)

Martin Šrejma ve Fadinardovi našel jednu z životních rolí, obtížný part zvládá excelentně a věcným jednáním budí upřímný smích i lítost kvůli problémům, do kterých nevinně spadl. Pěknou dvojici sehrál se stejně věcným *Jiřím Hájkem* coby Beaupertuisem, oklamaným manželem záletné paničky Anaidy v parádním podání *Barbory Perné*.

Veronika Rovná zase působivě lkala a lomila rukama v roli nic nechápající Fadinardovy nevěsty Eleny. Jejího otce Nonancourta, zemědělce bloudícího velkoměstem, s přesnou mírou nadsázky ztvárnil *Martin Gurbaľ*.

Veronika Rovná a Martin Gurbaľ (Foto: Martin Popelář)

Ve scénickém soukolí není slabé místo pěvecky, herecky ani pohybově, včetně pěkně sezpívaného a sehraného sboru. Dirigent *Marek Šedivý* rozpoznal a naplnil zvukové potřeby Rotovy hudby, především „výkřiky“ jednotlivých nástrojů z umně vedeného přediva orchestru. Houslové sólo Minardiho přímo na jevišti skvěle zahrál koncertní mistr *Vladimír Liberda*.

Není až tak překvapivé, že si této v posledních letech v Evropě už sem tam hrané opery u nás všiml jako první Jiří Nekvasil. Získal tím pro ostravskou scénu další pěknou českou premiéru.

*

Florentský slaměný klobouk. Hudební fraška o čtyřech jednáních a pěti obrazech z roku 1945. Hraje se v italském jazykovém originále s českými a anglickými titulky. Hudba: Nino Rota. Hudební nastudování: Marek Šedivý. Režie: Jiří Nekvasil. Scéna: David Bazika. Kostýmy: Zuzana Bambušek Krejzková. Pohybová spolupráce a gagman: Števo Capko. Sborníkem: Jurij Galatenko. Dramaturgie: Juraj Bajús. Recenze je psaná z české premiéry uvedené ve čtvrtek 13. března 2025 v Národním divadle moravskoslezském, Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě.

Josef Herman | [Další články](#)

Přečtěte si více z rubriky "[Divadlo](#)", nebo přejděte na [úvodní stranu](#).

Webarchivováno
Národní knihovnou
ČR

Vychází za finanční podpory:

OSTRAVA!!!

O projektu Ostrava.cz | [Kontakty](#)

